



มะกอกเกลื้อน



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Canarium subulatum* Guillaumin

ชื่อพื้นเมือง มะเหลียม (นครราชสีมา); กอกกัน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); ซาลัก (เขมร); มะกอกเกลื้อน (ราชบุรี); มะกอกเลือด (ภาคใต้); มะกั้ม (ภาคเหนือ); มะเลื่อม (จันทบุรี, พิษณุโลก); มักเหลียม (จันทบุรี); โมกเลื่อม (ปราจีนบุรี)

ชื่อวงศ์ BURSERACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มะกอกเกลื้อนเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 25 เมตร ผลัดใบ เปลือกนอก สีน้ำตาลอมเทา เมื่อถากทิ้งไว้มียางสีน้ำตาลดำ มีกลิ่นคล้ายน้ำมันสน

ใบ ใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงสลับ ใบย่อยปลายใบมนหรือแหลม ขอบใบหยักมน ท้องใบมีขนสากที่นุ่มหนาและมีสีขาวมากกว่าหลังใบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อแบบช่อกระจุก ออกตามซอกใบและออกพร้อมกับใบอ่อนกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย ออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

ผล รูปร่างกลมรี เมล็ดแข็ง ผลอ่อนสีเขียว เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีเหลืองปนเขียว ออกผลเดือนกรกฎาคม – กันยายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง และป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสด นำมาดองและแช่กับน้ำตาล กินเป็นอาหาร เนื้อในเมล็ดสีขาวรับประทานได้

รส ผลดิบ รสเปรี้ยวฝาด เนื้อในเมล็ด รสมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด